

Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă

Textul de memorat: (Apocalipsa 14:12)

„Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

Sabat după-amiază

Autorul danez Søren Kierkegaard a spus o parabolă despre sfârșitul timpului. Suna cam așa:

Un foc a izbucnit în culisele unui mare teatru. Un clown, care fusese parte din piesă, a ieșit să avertizeze audiența:

– Ieșiți de aici! Teatrul a luat foc!

Publicul a crezut că nu era decât o glumă, o parte din spectacol, și doar a aplaudat. Clownul a repetat avertizarea:

– Ieșiți! Ieșiți!

Dar, cu cât el îi avertiza cu mai multă tărie, cu atât ei îl aplaudau mai tare. Kierkegaard credea că așa avea să se sfârșească lumea – adică în aplauzele generale ale celor care se consideră isteți și care cred că totul este doar o glumă.

După cum știm, sfârșitul lumii și evenimentele care duc la acesta nu sunt deloc o glumă. Lumea se confruntă cu cea mai serioasă criză de la potop încoace. De fapt, chiar și Petru folosește istoria potopului ca simbol al sfârșitului, avertizând că așa cum lumea din trecut a fost distrusă de ape, în zilele din urmă „cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde” (2 Petru 3:10). Pentru că am fost avertizați cu privire la ce se va întâmpla, trebuie să fim de pe acum pregătiți pentru acele evenimente.

Duminică, 16 aprilie

Temeți-vă de Dumnezeu

Scopul cărții Apocalipsa pentru generația noastră este să îi pregătească pe oameni pentru întoarcerea în curând a lui Isus și să îi convingă să I se alăture în transmiterea Evangheliei în zilele din urmă. Apocalipsa descoperă planurile lui Dumnezeu și le demască pe cele ale lui Satana. Ea ne prezintă ultimul apel al lui Dumnezeu, mesajul Lui urgent, veșnic și universal pentru întreaga omenire.

1. Citește apelul urgent al apostolului Ioan pentru zilele din urmă în Apocalipsa 14:7. (Vezi și Geneza 22:12; Psalmii 89:7; Proverbele 2:5; Ecclesiastul 12:13,14 și Efeseni 5:21.) Ce instrucțiuni specifice ne sunt date?

Apocalipsa 14:7

7 El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Geneza 22:12

12 Îngerul a zis: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.”

Psalmii 89:7

Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților și de temut pentru toți cei ce stau în jurul Lui.

Proverbele 2:5

atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.

Ecclesiastul 12:13,14

Să ascultăm, dar, încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.

Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

Efeseni 5:21

Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos.

Cuvântul folosit în Noul Testament în greacă pentru „temeți-vă”, din Apocalipsa 14:7, este *phobeo*. Este folosit aici cu sensul de a-ți fi frică de Dumnezeu, dar în ideea de reverență, evlavie și respect. Transmite ideea de loialitate absolută față de Dumnezeu și de supunere deplină față de voința Sa. Este o atitudine mentală care Îl are în centru pe Dumnezeu, și nu sinele. Este opusul atitudinii lui Lucifer din Isaia 14:13,14, când acesta este descris spunând în inima lui: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noapții; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.”

De fapt, este atitudinea lui Hristos, care, deși „avea chipul lui Dumnezeu [...] S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce” (Filipeni 2:6,8).

Esența mării lupte are în centru ascultarea de Dumnezeu. Lucifer era egocentric. Refuza să asculte de oricare altă autoritate. În loc să I se supună Celui aflat de drept pe scaunul de domnie al universului, Lucifer dorea să

conducă el însuși de pe acel tron. În cuvinte simple, a ne teme de Dumnezeu înseamnă a-L pune pe primul loc în gândurile noastre. Înseamnă a renunța la egocentrism și la mândrie și a trăi o viață dedicată Lui în întregime.

Acesta este, evident, un aspect important, pentru că sunt primele cuvinte care ies din gura primului dintre cei trei îngerii.

Prin urmare, trebuie să luăm aminte.

Cum i-ai explica cuiva, într-un mod pozitiv, de ce „frica de Domnul” este un lucru bun?

Luni, 17 aprilie

Temerea și ascultarea de Dumnezeu

Cum ne spune Biblia că se mai manifestă temerea de Domnul?

2. Citește Deuteronomul 6:2; Psalmii 119:73,74 și Eclesiastul 12:13,14. Care este rezultatul „temerii de Domnul” așa cum este descoperit în aceste texte?

Deuteronomul 6:2

ca să te temi de Domnul Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe care ți le dau, și să ai zile multe.

Psalmii 119:73,74

73 Mâinile Tale m-au făcut și m-au întocmit; dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile Tale!

74 Cei ce se tem de Tine mă văd și se bucură, căci nădăjduiesc în făgăduințele Tale.

Eclesiastul 12:13,14

13 Să ascultăm, dar, încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.

14 Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

Aceste pasaje descoperă o legătură între temerea de Dumnezeu și păzirea poruncilor Lui. Teamă de Dumnezeu este o atitudine de respect sfânt care ne conduce la ascultare. Apelul urgent al cerului este ca toți cei mântuiți prin har să asculte de poruncile lui Dumnezeu (Efeseni 2:8-10). Harul nu ne eliberează de ascultarea de poruncile lui Dumnezeu. Evanghelia ne eliberează de condamnarea Legii, nu de responsabilitatea de a asculta de ea.

Harul nu doar ne izbăvește de vinovăția trecutului, dar ne dă și puterea de a trăi o viață plină de evlavie și de ascultare în prezent. Apostolul Pavel declară: „Am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile” (Romani 1:5).

Unii oameni au impresia greșită că mântuirea prin har neagă oarecum Legea lui Dumnezeu și reduce la minimum necesitatea ascultării. Ei cred că orice discuție despre ascultare este legalism. Declară: *Nu Îl vreau decât pe Isus*. Întrebarea este: „Care Isus?” Un Isus al închipuirii noastre sau Isus Cel din Scriptură? Hristos Cel din Scriptură nu ne îndeamnă niciodată să nesocotim Legea Sa, care este o reflecție a caracterului Său. Hristos Cel din Scriptură nu ne îndeamnă niciodată să diminuăm importanța doctrinelor biblice care ne descoperă mai clar cine este El și care este planul Lui pentru această lume. Hristos Cel din Scriptură nu ne îndeamnă niciodată să Îi reducem învățăturile la banalități pioase care nu sunt esențiale. Hristos este întruchiparea întregului adevăr doctrinar. Isus este adevărul întrupat. El este doctrina vie.

Apelul final al cărții Apocalipsa ne cheamă să acceptăm, prin credința în Isus, plinătatea a tot ceea ce El ne oferă. Ne cheamă să ne temem de Dumnezeu, lucru exprimat prin credința în puterea Lui răscumpărătoare de a ne face capabili să trăim o viață de ascultare, evlavioasă.

Cum ne ajută cuvintele lui Isus: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul, și trupul în gheenă” (Matei 10:28) să înțelegem ce înseamnă să te temi de Dumnezeu?

Marți, 18 aprilie

O viață care Îl are în centru pe Dumnezeu

Într-o epocă a consumerismului, în care valorile seculare au în centru omul, Cerul face apel să ne întoarcem de la tiranie, egocentrism și robia unei prea mari importanțe de sine și să Îl punem pe Dumnezeu în centrul vieții noastre. Pentru unii, banii sunt cel mai important aspect din viața lor. Pentru alții, este plăcerea sau puterea. Pentru unii, poate fi sportul, muzica sau divertismentul. Învățatura cărții Apocalipsa este chemarea cu sunet de trâmbiță de a ne teme de Dumnezeu, de a-L respecta și a-L cinsti ca adevăratul centru al vieții.

3. Citește Matei 6:33; Coloseni 3:1,2 și Evrei 12:1,2. Cum îl punem pe Dumnezeu în centrul vieții noastre?

Matei 6:33

Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

Coloseni 3:1,2

1 Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.

2 Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.

Evrei 12:1,2

1 Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.

2 Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

Aspectul central în conflictul final al pământului este lupta pentru mintea omului. Are legătură, într-adevăr, cu loialitatea, cu autoritatea și cu supunerea față de voia lui Dumnezeu.

Bătălia finală din marea luptă se dă între bine și rău pentru controlul asupra gândurilor noastre. Apostolul Pavel ne oferă acest sfat: „Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus” (Filipeni 2:5). În original, sensul cuvântului tradus în limba română prin „să aveți” implică un act volitiv: „să permiteți să aveți” sau „să alegeți să aveți”. Alegerea de a avea gândul lui Hristos este aceea de a-I permite să ne modeleze gândirea umplându-ne mintea cu lucrurile veșniciei. Acțiunile noastre arată care este procesul nostru de gândire. A ne teme de Dumnezeu înseamnă a-L pune pe primul loc în viața noastră.

Gândește-te cât este de ușor, într-un anumit sens, să îți controlezi gândurile, cel puțin atunci când ești conștient că trebuie să le controlezi. Problema este adeseori că, dacă nu facem un efort conștient să ne gândim la lucrurile la care trebuie, „la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ”, mintea noastră, așa stricată și păcătoasă cum este, va înclina în mod natural spre lucrurile josnice, spre lucrurile lumești. De aceea, trebuie să alegem în mod conștient, așa cum a spus apostolul Pavel, să ne gândim la lucrurile cerești, folosind darul sfânt al voinței libere.

„Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească” (Filipeni 4:8). Cum învățăm să facem ce ne spune Pavel aici?

Miercuri, 19 aprilie

Să-I dăm slavă lui Dumnezeu

Un studiu asupra folosirii expresiei „a-I da slavă lui Dumnezeu” (Apocalipsa 14:7) în Vechiul Testament arată că, în mod interesant, aceasta apare destul de des (dar nu exclusiv) în contextul judecății divine (Iosua 7:19; 1 Samuel 6:5; Ieremia 13:15,16; Maleahi 2:2), așa cum apare în solia primului înger (Apocalipsa 14:7). Această idee se vede și în Apocalipsa 19:1,2: „Aleluia! Ale Domnului Dumnezeului nostru sunt mântuirea, slava, cinstea și puterea! Pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte.”

4. Citește 1 Corinteni 3:16,17; 6:19,20 și 10:31. Cum înțelegem din aceste pasaje că Îl putem slăvi pe Dumnezeu?

1 Corinteni 3:16,17

16 Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

17 Dacă nimicește cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, și așa sunteți voi.

1 Corinteni 6:19,20

19 Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?

20 Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

1 Corinteni 10:31

31 Deci fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.

Potrivit apostolului Pavel, trupul nostru este un sanctuar, locuința Duhului lui Dumnezeu, un templu sfințit prin prezența divină. Scripturile ne cheamă să Îl slăvim pe Dumnezeu în fiecare aspect al vieții noastre. Când Dumnezeu este în centrul vieții noastre, singura noastră dorință este să Îi dăm slavă: prin dieta noastră, prin felul în care ne îmbrăcăm, prin modul în care alegem să ne recreăm sau prin interacțiunile noastre cu alți oameni. Îi dăm slavă lui Dumnezeu când descoperim lumii caracterul Său

iubitor prin angajamentul nostru de a face voia Sa. Lucrul acesta este și mai important în lumina judecății de la sfârșitul timpului.

5. Citește Romani 12:1,2. Ce apel face apostolul Pavel în legătură cu ansamblul alegerilor din viața noastră?

Romani 12:1,2

- 1 Vă îndemn, dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.
- 2 Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

Cuvântul grecesc din Noul Testament pentru „trupuri” care apare în acest pasaj este *somata*, care s-ar traduce mai bine prin: „suma a tot ceea ce suntem – trup, minte și emoții”. Versiunea Phillips a Bibliei traduce expresia „slujbă duhovnicească” prin: „act de închinare conștientă”. Cu alte cuvinte, când îți iei angajamentul de a te „teme de Dumnezeu” și a-I „da slavă” în tot ceea ce faci, predându-I mintea, trupul și emoțiile tale, acesta este un act de închinare conștientă.

Și, tot în lumina judecății lui Dumnezeu, a lua aminte să te supui este, într-adevăr, un gând înțelept.

Gândește-te la ceea ce faci cu trupul tău. Ce poți face pentru a te asigura că îl slăvești într-adevăr pe Dumnezeu cu el?

Joi, 20 aprilie

Biruatorii din Apocalipsa

„Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus” (Apocalipsa 14:12). Aceasta este imaginea poporului credincios lui Dumnezeu în zilele din urmă. Cu toate acestea, singurul mod în care cineva poate păzi poruncile lui Dumnezeu, atunci sau acum, este prin credința lui Isus. Observăm că textul nu spune „credința în Isus” (chiar dacă și aceasta este extrem de importantă), ci „credința lui Isus”, care este ceva mai mult. Este calitatea credinței care L-a făcut pe Hristos să biruiască cele mai puternice ispite ale lui Satana. Credința este un dar oferit fiecărui credincios. Când exercităm credința pe care Duhul Sfânt o pune în inimile noastre, acea credință crește. Biruim nu prin puterea voinței noastre, ci prin puterea lui Hristos cel viu, care lucrează în noi. Biruim nu prin cine suntem noi, ci prin cine este El. Putem învinge pentru că El a

înving. Putem fi biruitori pentru că El a fost biruitor. Putem triumfa asupra ispitei pentru că El a triumfat asupra ispitei.

6. Citește Evrei 4:14-16 și 7:25. Ce înseamnă să biruim și să trăim o viață în care să ne temem de El și să îi dăm slavă?

Evrei 4:14-16

- 14 Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră.
- 15 Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.
- 16 Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.

Evrei 7:25

- 25 De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.

Isus, Fiul divin al lui Dumnezeu, a biruit vicleșugurile Diavolului. El a făcut față ispitelor având încredere în făgăduințele lui Dumnezeu, supunându-Și voia voii Tatălui și fiind dependent de puterea Tatălui. Având încredere în El, privind la El și crezând în El, și noi putem fi biruitori. Isus este totul pentru noi, iar esența celor trei solii îngerești este despre El. Mesajul cărții Apocalipsa este unul de biruință, nu de înfrângere. Vorbește despre un popor care învinge prin harul și prin puterea Lui.

Verbul „a birui” este folosit în Apocalipsa, în diferite forme, de unsprezece ori. În viziunea cu cele șapte biserici, care reprezintă biserica creștină din primul secol și până în zilele noastre, Ioan ne descoperă că au existat în fiecare generație credincioși care au biruit. La sfârșitul timpului, cei care vor birui vor moșteni toate lucrurile (Apocalipsa 21:7). Acesta nu este legalism. Este biruința prin Isus Hristos, a cărui viață de neprihănire desăvârșită, și numai ea, le oferă făgăduința vieții veșnice. Este credința în acțiune. Este harul minunat care transformă, care schimbă viața, manifestat în viața credinciosului.

Sunt lucruri în viața ta asupra cărora ți-ai dori să obții biruința? Cum putem traduce dorințele noastre în realitate? Ce poți face pentru a fi unul dintre „biruitorii” din Apocalipsa?

Un gând de încheiere

Pavel vorbește despre Isus ca Marele nostru Preot: „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El” (Evrei 7:25). *Să mântuiască în chip desăvârșit*. Cuvântul grecesc pentru desăvârșit înseamnă „integral, complet, total”. Isus este cel care ne mântuiește; noi trebuie doar să ne predăm Lui revendicând biruința Sa în dreptul nostru.

„Putem rezuma forța expresiei «Temeți-vă de Dumnezeu» din Apocalipsa drept chemarea finală a lui Dumnezeu ca omenirea să Îl aleagă ca Dumnezeu ei măreț și slăvit [...] care va birui asupra forțelor răului care I se opun Lui și planului Său pentru rasa umană (cf. [Apocalipsa] 14:9-11). Această teamă nu se manifestă, cel puțin nu încă (cf. [Apocalipsa] 6:14-17), prin groază și cutremur, ci printr-o supunere plină de bucurie față de Legea lui Dumnezeu și prin închinarea numai la El. Nicio altă putere nu ar trebui considerată demnă de un asemenea devotament, de o asemenea loialitate. [...] Teama de Domnul este, prin urmare, o invitație divină pozitivă [...] de a fi de partea lui Dumnezeu în conflictul cosmic, pentru a sta în prezența Lui maiestuoasă plini de bucurie și având părtășie eternă cu El (Apocalipsa 21:3,4; 22:3-5)” (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, p. 27 – manuscris nepublicat).

Studiu zilnic

Biblia: Iov 15–21;

1. Nici în cine pretinde Elifaz că nu are încredere Dumnezeu?
2. Ce se va întâmpla celui care-i dă pe prieteni să fie trădați?
3. Ce spunea Iov despre pielea de pe dinți?
4. Ce fel de duhuri cârmuiește Dumnezeu?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 20 (până la „Ce înseamnă a te ruga în Numele lui Isus”).

5. Cum putem îmbrăca veșmintele proțești ale Mântuitorului?